

مقدمه

ضایعهٔ نخاعی مخاطره‌آمیز و دارای پتانسیل ایجاد اختلال در کارکرد اندام‌ها و دستگاه‌های بدن و به تبع آن بروز عوارض مختلف است که عدم آگاهی کادر پزشکی در این زمینه می‌تواند تبعات جدی برای فرد با ضایعهٔ نخاعی داشته باشد. بدیهی است به علت تغییرات ایجاد شده در فیزیولوژی و مکانیسم‌های جبرانی بدن، تظاهرات بالینی بیماری‌ها و مشکلات طبی در افراد با ضایعهٔ نخاعی از افراد بدون ضایعهٔ نخاعی متمایز بوده، لذا پزشک برای کنترل و ادارهٔ صحیح بیماری در این افراد باید با این تغییرات و نحوهٔ مدیریت آنها آشنا باشد.

به این منظور طب ضایعهٔ نخاعی در طی بیش از پنجاه سال گذشته شکل گرفته و توسعه یافته است. گرچه به علت نیازهای منحصر به فرد و خاص افراد با آسیب و اختلالات طناب نخاعی، مراقبت از ایشان در مراکز تخصصی ویژه انجام می‌شود ولی هم‌زمان با گسترش دامنه خدمات بهداشتی و مراقبتی اولیه و دسترسی افراد بیشتری به این خدمات، پزشکان عمومی بیشتری این گروه از بیماران را ویزیت و درمان می‌کنند. این در حالی است که بسیاری از پزشکان در دورهٔ آموزش پزشکی مواجهه کمی با افراد با ضایعهٔ نخاعی و مشکلات ناشی از این ضایعه داشته‌اند و تغییرات ایجاد شده در فیزیولوژی، مکانیسم‌های جبرانی، اختلالات معمول ناشی از این ضایعه و عملکرد فیزیکی و نیازهای مراقبتی و سلامت عمومی این افراد برای بیشتر پزشکان ناآشنا است که این بی‌اطلاعی تبعاتی جدی برای افراد با ضایعهٔ نخاعی در پی دارد.

این کتاب قصد دارد به ویژهٔ پزشکان عمومی را با جنبه‌های خاص و منحصر به فرد آسیب نخاعی آشنا سازد و هدف از تدوین آن کمک به کسب دانش لازم برای مواجهه بالینی و فراهم ساختن آسودگی خاطر بیشتر هم برای پزشک و هم برای بیمار است. تلاش بر آن بوده بر تفاوت‌های تظاهرات بالینی و درمان بیماری‌ها در افراد با آسیب نخاعی تأکید و از تکرار استانداردهای درمان و مراقبت برای افراد بدون ضایعه نخاعی پرهیز شود.

این کتاب قصد ندارد شما را یک متخصص کند اما اطلاعاتی را در اختیار می‌گذارد تا بتوانید بیمار را تا ارجاع به یک مرکز تخصصی تحت کنترل داشته و تحت درمان صحیح قرار دهید.

هر فصل شامل اهداف آموزشی و سؤالاتی برای خودآزمایی است. در پایان کتاب نیز سؤالات چند گزینه‌ای برای ارزیابی یادگیری از تمامی مطالب کتاب طرح شده

است. در متن کتاب از واژه ضایعه و در اکثر موقع (مطابق با متن اصلی) از واژه آسیب استفاده شده است ولی اصول مطرح شده برای علل مختلف میلوپاتی کاربرد دارد، از این رو عنوان ترجمه کتاب نیز «مراقبت پزشکی افراد با ضایعه نخاعی» است. در انتها لازم به یادآوری است، ضروری است تیم‌های مراقبت اولیه آسیب نخاعی برای ارائه بهتر خدمات، با مطالب عنوان شده در این کتاب آشنا باشند و آگاهی و دانش لازم را در این زمینه کسب نمایند. البته مراقبت مناسب و مقتضی افراد با ضایعه نخاعی نیازمند ارزیابی سالانه چند تخصصی تیمی جامع است که حدود آن فراتر از این متن است. اهداف این ارزیابی عبارتند از: ارائه خدمات سلامت پیشگیرانه برای هر فرد و ارزیابی سیستمیک اختلالات و تعیین و کشف عوارض مرتبط با آسیب نخاعی. این چنین ارزیابی‌هایی شامل تست‌های تشخیصی مقتضی برای اندام‌ها و دستگاه‌های به ویژه در معرض خطر بدن است. مرکز بر عملکرد، نیازهای تجهیزاتی و وضعیت‌های روانشناسی و حرفة‌ای و مرور و بررسی اختلال، ناتوانی، معلولیت، رضایت و خوب بودن بیمار را فراهم می‌کند. چنین ارزیابی‌هایی توسط مراکز آموزش دیده امکان‌پذیر است.

مترجم

فهرست مطالب

فصل اول: پاتوفیزیولوژی و طبقه‌بندی	
۱۳.....	اهداف فصل
۱۳.....	مرور کلی
۱۳.....	آناتومی و فیزیولوژی
۱۴.....	پاتوفیزیولوژی آسیب طناب نخاعی
۱۵.....	آسیب نورون محركه فوقانی و تحتانی
۱۶.....	معاینه عصبی
۱۹.....	طبقه‌بندی عصبی
۲۰.....	سندرم‌های بالینی
۲۲.....	تغییرات عملکرد دستگاه عصبی خودکار
۲۳.....	خودآزمایی
فصل دوم: مروری بر دستگاه‌ها	
۲۵.....	مرور کلی
۲۵.....	ارزیابی
۲۷.....	علایم و نشانه‌ها
۳۰.....	خودآزمایی
فصل سوم: دیس‌رفلکسی خودکار	
۳۱.....	اهداف فصل
۳۱.....	مرور کلی
۳۱.....	بروز
۳۱.....	پاتوفیزیولوژی
۳۴.....	علایم و نشانه‌ها
۳۴.....	تشخیص
۳۴.....	درمان
۳۷.....	خودآزمایی
فصل چهارم: پوست نوروژنیک و زخم‌های فشاری	
۳۹.....	اهداف فصل
۳۹.....	مرور کلی

بروز.....	۴۰
پاتوفیزیولوژی	۴۰
علایم و نشانه‌ها.....	۴۰
تشخیص	۴۱
طبقه‌بندی	۴۲
درمان	۴۲
پیشگیری	۴۵
خودآزمایی	۴۶
فصل پنجم: دستگاه تنفسی	
اهداف فصل	۴۸
مرور کلی	۴۸
آناتومی و پاتوفیزیولوژی.....	۴۸
پنومونی.....	۴۹
بروز.....	۴۹
علایم و نشانه‌ها.....	۵۰
تشخیص	۵۰
درمان	۵۰
پیشگیری	۵۱
تهویه مختلط یا نارسا.....	۵۱
بروز.....	۵۱
پاتوفیزیولوژی	۵۱
علایم و نشانه‌ها.....	۵۱
تشخیص	۵۲
درمان	۵۲
تروموز ورید عمقی و آمبولی ریوی.....	۵۳
بروز.....	۵۳
پاتوفیزیولوژی	۵۳
علایم و نشانه‌ها.....	۵۳
تشخیص	۵۴
درمان	۵۴

۵۵.....	خودآزمایی
	فصل ششم: دستگاه قلبی عروقی
۵۶.....	اهداف فصل
۵۶.....	مرور کلی
۵۶.....	آناتومی و فیزیولوژی
۵۷.....	اقدامات تشخیصی و آسیب نخاعی
۵۹.....	آریتمی های قلبی
۶۰.....	بروز
۶۰.....	پاتوفیزیولوژی
۶۰.....	علایم و نشانهها
۶۰.....	درمان
۶۱.....	بیماری شریان کرونری
۶۱.....	بروز
۶۱.....	پاتوفیزیولوژی
۶۱.....	علایم و نشانهها
۶۲.....	تشخیص
۶۲.....	درمان
۶۳.....	ادم وابسته
۶۳.....	بروز
۶۳.....	پاتوفیزیولوژی
۶۳.....	علایم و نشانهها
۶۳.....	تشخیص
۶۳.....	درمان
۶۴.....	عدم تحمل ورزش
۶۴.....	پاتوفیزیولوژی
۶۴.....	علایم و نشانهها
۶۴.....	درمان
۶۴.....	هیپوتانسیون ارتواستاتیک
۶۵.....	علایم و نشانهها
۶۵.....	درمان
۶۵.....	خودآزمایی

فصل هفتم: دستگاه گوارش

اهداف فصل	۶۸
مرور کلی	۶۸
بروز	۶۸
آناتومی عملکردی و پاتوفیزیولوژی	۶۸
تشخیص	۷۰
روش‌های اداره روده	۷۰
مشکلات معمول گوارشی	۷۲
بروز	۷۲
علایم و نشانه‌ها	۷۳
شکم حاد	۷۸
مرور کلی و بروز	۷۸
پیش آگهی	۷۸
آناتومی و فیزیولوژی	۷۸
علایم و نشانه‌ها	۷۹
تشخیص	۸۰
درمان	۸۰
خودآزمایی	۸۰

فصل هشتم: دستگاه ادراری تناسلی

اهداف فصل	۸۲
مرور کلی	۸۲
بروز	۸۲
آناتومی عملکردی و پاتوفیزیولوژی	۸۳
علایم و نشانه‌ها	۸۳
تشخیص	۸۴
کنترل و اداره	۸۵
عوارض دستگاه ادراری	۸۹
مراقبت از دستگاه ادراری	۹۳
خودآزمایی	۹۳

فصل نهم: دستگاه عضلانی اسکلتی

۹۵.....	اهداف فصل
۹۵.....	مرور کلی
۹۶.....	شکستگی ها
۹۶.....	بروز.....
۹۶.....	پاتوفیزیولوژی
۹۷.....	علایم و نشانه ها.....
۹۷.....	تشخیص
۹۷.....	درمان
۹۹.....	استخوان سازی نابجا
۹۹.....	بروز.....
۹۹.....	علایم و نشانه ها.....
۹۹.....	تشخیص
۱۰۰.....	درمان
۱۰۱.....	اختلال عملکرد و درد اندام فوقانی
۱۰۱.....	درد گردن و شانه
۱۰۵.....	درد آرنج، مچ و دست
۱۰۶.....	درد ستون مهره ها
۱۰۹.....	خودآزمایی

فصل دهم: دستگاه عصبی

۱۱۱.....	اهداف فصل
۱۱۱.....	مرور کلی
۱۱۱.....	آسیب نخاعی حاد
۱۱۲.....	درد مزمن
۱۱۲.....	بروز.....
۱۱۲.....	علایم و نشانه ها.....
۱۱۲.....	تشخیص
۱۱۳.....	درمان
۱۱۵.....	اسپاستی سیتی و اسپاسم ها
۱۱۵.....	بروز.....
۱۱۵.....	پاتوفیزیولوژی

۱۱۶.....	علایم و نشانه‌ها
۱۱۶.....	درمان
۱۱۷.....	زوال عصبی
۱۱۷.....	مرور کلی
۱۱۷.....	بروز
۱۱۷.....	پاتوفیزیولوژی
۱۱۸.....	علایم و نشانه‌ها
۱۱۸.....	تشخیص
۱۱۹.....	درمان
۱۱۹.....	سایر مسائل عصبی
۱۲۰	خودآزمایی
۱۲۱.....	آزمون

۱ پاتوفیزیولوژی و طبقه‌بندی

Stephen R Burns, MD

اهداف فصل

فراگیران بعد از مطالعه این فصل باید بتوانند:

۱. راههای مهم طناب نخاعی، موقعیت و عملکرد آنها را تشخیص دهند.
۲. اجزا و بخش‌های معاینه عصبی فرد با آسیب طناب نخاعی را بشناسند.
۳. یافته‌های مربوط به آسیب نورون محرکه فوقانی^۱ و تحتانی^۲ را از هم تشخیص دهند و اهمیت بالینی آنها را در آسیب طناب نخاعی شرح دهند.
۴. ارزیابی‌های حسی و حرکتی را صحیح و به دقت براساس طبقه‌بندی عصبی انجمن آسیب نخاعی آمریکا یا^۳ ASIA انجام دهند و به همراه آن قادر به تشخیص سطح عصبی، کامل یا ناکامل بودن ضایعه و سندرم‌های بالینی باشند.
۵. پنج سندرم بالینی آسیب طناب نخاعی ناکامل را بشناسند.
۶. تغییرات ایجاد شده در دستگاه عصبی خودکار به دنبال آسیب طناب نخاعی، شامل عوارض ثانویه ناشی از اختلال کنترل را توصیف کنند.

مروج کلی

طناب نخاعی، مسیر عمدی و اصلی انتقال اطلاعات بین مغز و دستگاه عصبی محیطی است. آسیب به طناب نخاعی باعث از هم گسیختگی دستگاه عصبی خودکار و حس و حرکت می‌شود. کسب دانش و آگاهی در زمینه نوروآناتومی و انواع اطلاعاتی که توسط راههای نخاعی منتقل می‌شوند، منجر به فهم کامل‌تر پیامدهای ناشی از آسیب طناب نخاعی می‌گردد.

آناتومی و فیزیولوژی

مادهٔ خاکستری در مرکز نخاع واقع شده است و محل قرارگیری جسم سلولی نورون‌های محرکه تحتانی است که به فیبرهای عضلانی عصب‌دهی می‌نمایند. مادهٔ

1. upper motor neuron
2. lower motor neuron
3. American Spinal Injury Association

سفید شامل دسته‌های آکسون‌ها موسوم به راه‌های عصبی است. راه‌های عمدۀ که برای فهم فقدان و از دست دادن عملکرد عصبی بعد از آسیب طناب نخاعی اهمیت دارند در جدول ۱-۱ نشان داده شده‌اند.

جدول ۱-۱.

راه‌های عمدۀ طناب نخاعی و عملکرد آنها

عملکرد	محل قرارگیری داخل نخاع	جهت پیام‌ها	راه
حرکتی: کنترل دقیق حرکت حسی: درد و حرارت	نزوی ^۳ صعودی ^۷	طرفی ^۲ و قدامی ^۳ قدامی طرفی ^۴	کورتیکواسپینال ^۱ اسپینوتalamیک ^۵
حسی: حس عمقی ^{۱۰} و ارتعاش	صعودی	خلفی ^۹	ستون‌های پشتی ^۸ (خلفی)

پاتوفیزیولوژی آسیب طناب نخاعی

اتفاقات ناگهانی منجر به آسیب حاد باعث صدمه به راه‌ها و نوروون‌های حرکتی می‌شود که به علت موارد ذیل است:

- ۰ شکستگی بدنه مهره^{۱۱} و اصابت قطعات استخوانی به نخاع
- ۰ دررفتگی مهره‌ها به همراه تغییر قطر کانال نخاعی
- ۰ باریک شدن گذرای قطر کانال نخاعی بدون شکستگی مهره
- ۰ کشش نخاع و گسیخته شدن ساختمان‌های عصبی

قطع عرضی نخاع به صورت کامل نادر است. واکنش‌های ثانوی و تحت حاد^{۱۲} آسیب نخاع عبارتند از: ادم نخاع، خونریزی، ایسکمی و شروع واکنش و پاسخ‌های التهابی.

ضایعات طناب نخاعی غیرتروماتیک از وضعیت‌های ذیل ناشی می‌شوند: مولتیپل اسکلروزیس (MS)، میلوپاتی اسپوندیلوتیک^{۱۳}، سیرنگوکومیلی^{۱۴}، خونریزی یا آبسه اپیدورال، تومور طناب نخاعی، میلیت عرضی (التهاب عرضی نخاع) ناشی از

-
1. Corticospinal	2. Lateral
3. Anterior	4. Descending
5. Spinothalamic	6. Anterolateral
7. Ascending	8. Dorsal columns
9. posterior	10. proprioception
11. Vertebral body	
12. Subacute	
13. Spondylotic myelopathy	
14. Syringomyelia	

ویروس^{۱۵}، انفارکتوس طناب نخاعی، کمبود ویتامین B₁₂، میلوپاتی ناشی از ویروس ایدز و بیماری طناب نخاعی دژنراتیو و فامیلی برای مشال متاستاز توموراپیدورال و میلوپاتی اسپوندیلوتیک گردنی (تغییرات دژنراتیو و هیپرتروفی لیگامان در محل ستون فقرات گردنی با کاهش قطر کanal). اختلال و بی‌کفایتی عروقی وقتی ایجاد می‌شود که ایسکمی و نکروز طناب نخاعی به علت انسدادی در شاخه‌های مهم و حیاتی شریان‌های خلفی یا قدمی نخاع رخ دهد.

آسیب نورون محرکه فوقانی و تحتانی

آسیب نورون محرکه فوقانی آسیب نورون محرکه فوقانی نتیجه صدمه به راه‌های نزولی با حفظ رفلکس نخاعی در زیر محل ضایعه است. یافته‌های معاینه عصبی عبارتند از:

- افزایش تون عضلانی (اسپاستی سیتی)
- رفلکس‌های تشدید یافته
- اسپاسم‌های غیرارادی عضله
- حفظ نسبی توده عضلانی (آتروفی ناچیز عضلانی)
- ضعف یا فلچ عضلانی
- پاسخ‌های اکستنسور پلانtar^۱

آسیب نورون محرکه تحتانی آسیب نورون محرکه تحتانی نتیجه صدمه به جسم سلولی یا آکسون نورون‌های محرکه تحتانی است. یافته‌های معاینه عصبی عبارتند از:

- کاهش تون عضلانی یا هیپوتونی (فلچ شل)
- از بین رفتن رفلکس‌ها
- آتروفی عضلانی مشخص
- ضعف یا فلچ عضلانی

طناب نخاعی در حدود سطح جسم مهره L₁ به پایان می‌رسد. بخش دمی طناب نخاعی، کونوس مدولاریس^۱ یا مخروط نخاعی (مخروط انتهایی) نامیده می‌شود. بیشتر آسیب‌های بالای مخروط انتهایی منجر به نشانه‌ها و یافته‌های بالینی نورون محرکه فوقانی در اندام‌های تحتانی می‌شود. آسیب به مخروط، هم به بخش انتهایی طناب نخاعی و هم به ریشه‌های عصبی متعدد صدمه خواهد زد که منجر به یافته‌های نورون

15. virus-related transverse myelitis
1. Extensor plantar
2. Conus medullaris

محركه تحتانی در سطوح کمری پایینی و خاجی می‌شود. دسته ریشه‌های عصبی امتداد یافته تا زیر مخروط انتهایی، شکلی را ایجاد می‌کنند که دم اسب^۱ نامیده می‌شود. آسیب در این سطح منحصرًا باعث نشانه‌ها و یافته‌های نورون محركه تحتانی می‌شود. وقتی صدمه‌ای به خونرسانی نخاع وارد می‌شود (انفارکتوس) و فلچ شل و آتروفی زیر سطح دچار انفارکتوس دیده می‌شود، این امر حاکی از آسیب به سلول‌های شاخ قدامی است.

برخی افراد با ضایعات طولانی مدت به تدریج علائم و نشانه‌هایشان از یافته‌های مربوط به نورون محركه فوقانی به یافته‌های مربوط به نورون محركه تحتانی تغییر می‌کند. گرچه این تغییر در میان افرادی که ۲۰ تا ۳۰ سال از زمان آسیشان می‌گذرد، شایع است ولی در عین حال می‌تواند ناشی از گسترش پاتولوژی جدید در زمینه آسیب نخاعی باشد. برای اطلاعات بیشتر به فصل ۱۰ مراجعه کنید.

معاینه عصبی

هم در درمان آسیب نخاعی حاد و هم آسیب نخاعی مزمن نیاز به معاینه عصبی دقیق و صحیح است. یک سیستم استاندارد برای طبقه‌بندی عملکرد عصبی در آسیب نخاعی، توسط انجمن آسیب نخاعی آمریکا تدوین و توسعه یافته است. استفاده از یک سیستم استاندارد اجازه می‌دهد تا:

- حتی با وجود دو معاینه کننده متفاوت، ارزیابی و تعیین عملکرد عصبی در طول زمان ثابت باقی بماند.
 - ارتباط کاری مؤثر بین پزشکان راجع به بیماران وجود داشته باشد.
 - سطح عملکرد مورد انتظار برای بیمار براساس سطح حرکتی قابل پیش‌بینی باشد. برای مثال فردی با A₅ ASIA تراپلزی برای جابجایی نیاز به کمک خواهد داشت.
 - اثربخشی و تأثیرات مداخلات در درمان آسیب نخاعی قابل ارزیابی باشد.
- در سیستم طبقه‌بندی ASIA از یافته‌های حاصل از معاینه حسی و حرکتی برای تعیین سطح آسیب و درجه و میزان عملکرد عصبی حفظ شده استفاده می‌شود. اجزا اضافی معاینه، همان طور که در ادامه توضیح داده شده است، امکان توصیف بیشتر اختلال را فراهم می‌آورد.

معاینه حرکتی در طبقه‌بندی ASIA شامل معاینه دستی ده عضله کلیدی در دو طرف بدن (سمت چپ و راست) است. (جدول ۱-۲). قدرت عضله از ۰ تا ۵

1. Cauda equina

درجه‌بندی می‌شود: ۰= غایب، هیچگونه انقباض عضلانی دیده نمی‌شود، ۱= انقباض مختصری در عضله دیده می‌شود و قدرت عضله ناچیز است، ۲= قدرت عضله کمتر از حدی است که بتواند در برابر نیروی جاذبه حرکت کند، ۳= قدرت عضله در حدی است که در برابر نیروی جاذبه حرکت دارد، ۴= قدرت عضله کمتر از حد طبیعی است، ۵= قدرت عضله در حد طبیعی است. همچنین معاینه، شامل ارزیابی انقباض ارادی اسفنکتر آنال می‌شود که به صورت «وجود دارد» و «وجود ندارد» مشخص می‌شود. معاینه حسی مورد نیاز برای طبقه‌بندی ASIA شامل معاینه حس لمس ملايم و افتراق تیزی از کندی در هر یک از درماتوم‌ها در فاصله C₂ تا S_{4-S₅} است. (معاینه شده به عنوان یک درماتوم منفرد). وجود یا نبود حس در معاینه رکتم نیز ثبت می‌شود (جدول استانداردهای ASIA را ببینید).

جدول ۱-۲

عضلات کلیدی مورد معاینه در معاینه عصبی

ریشه‌ی عصبی	حرکت	عضله یا عضلات
C ₅	فلکسیون آرنج	Biceps, brachialis
C ₆	اکستانسیون مج دست	Extensor carpi radialis longus
C ₇	اکستانسیون آرنج	Extensor carpi radialis brevis
C ₈	فلکسیون انگشت دست	Triceps
T ₁	ابداکسیون انگشت دست	Flexor digitorum profundus to middle finger
L ₂	فلکسیون هیپ	Abductor digiti minimi
L ₃	اکستانسیون زانو	Iliopsoas
L ₄	دورسی فلکسیون قوزک پا	Quadriceps
L ₅	اکستانسیون انگشت بلند پا	Tibialis anterior
S ₁	پلاتنار فلکسیون قوزک پا	Extensor hallucis longus
		Gastrocnemius, Soleus

اجزاء اضافی معاینه

موارد ذیل هرچند برای طبقه‌بندی ASIA مورد نیاز نیستند ولی برای معاینه عصبی جامع ضروری هستند.

• حرکتی: بسته به وضعیت عصبی بیمار، عضلات دیگری ممکن است معاینه شوند که عبارتند از: دیافراگم (تشخیص و معاینه بافلوروسکوپی یا اندازه‌گیری ظرفیت حیاتی)، دلتوئید، اکستانسورهای هیپ و ابداکتورهای هیپ

طريقه بندی همچنین استاندارد آسیب طناب نخاعی

حرکتی کلیدیں

T2	C2
T1	C3
C8	C4
C7	C5
C6	Elbow flexors
C5	Wrist extensors
C4	Elbow extensors
C3	Finger flexors (distal phalanx of middle finger)
C2	Finger abductors (little finger)

نقطیں	عملی جزوی	فیلڈ	کمال	0
نقطیں	عملی جزوی	فیلڈ	کمال	0
حرکت	عملی جزوی	فیلڈ	کمال	2
حرکت	در برابر جاذبی	فیلڈ	کمال	3
حرکت	در برابر مقاومت	کم	کمال	4
حرکت	در برابر مقاومت کل	کم	کمال	5
NT	غیر قابل ایمنی			

S4-5	S3	S2	S1	L5	L4	Knee extensors Ankle dorsiflexors Long toe extensors Ankle plantar flexors
S4-5	S3	S2	S1	L5	L4	Hip flexors Knee extensors Ankle dorsiflexors Long toe extensors Ankle plantar flexors
S4-5	S3	S2	S1	L5	L4	Hip flexors Knee extensors Ankle dorsiflexors Long toe extensors Ankle plantar flexors
S4-5	S3	S2	S1	L5	L4	Hip flexors Knee extensors Ankle dorsiflexors Long toe extensors Ankle plantar flexors
S4-5	S3	S2	S1	L5	L4	Hip flexors Knee extensors Ankle dorsiflexors Long toe extensors Ankle plantar flexors

مجموع	☐	☐	☐
نمره درکنی	☐	☐	☐
حداکثر	(50)	(50)	(100)
محدود	(50)	(50)	(100)

☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐

(ASIA 1010, 1011, 1012)

- معاینه حسی: با ارزیابی حسی ارتعاش و حس عمقی، عملکرد ستون‌های پشتی (خلفی) معاینه می‌شود.
- رفلکس‌های تاندونی عمقی^۱ (DTR) و اسپاستی سیتی:
این موارد اطلاعاتی در مورد میزان و درجه درگیری نورون‌های محرکه فوقانی و تحتانی ارائه می‌کنند. در چند هفته اول بعد از آسیب طناب نخاعی، کاهش یا فقدان رفلکس‌های تاندونی عمقی وجود دارد که در موارد آسیب به نورون‌های محرکه فوقانی، به دنبال آن رفلکس‌های سریع و اسپاستی سیتی ایجاد خواهد شد. در موارد آسیب به نورون‌های محرکه تحتانی، فقدان رفلکس‌ها ادامه پیدا می‌کند و اسپاستی سیتی ایجاد نمی‌شود.

طبقه‌بندی عصبی

سطح عصبی^۲

به طور قراردادی، سطح عصبی بیشتر به انتهایی ترین سطح با عملکرد طبیعی اشاره دارد تا اینکه به اولین سطح با عملکرد غیرطبیعی اشاره داشته باشد. برای حس، سطح عصبی به عنوان انتهایی ترین سطح با حس لمس ملایم و افتراق تیزی از کندي طبیعی تعریف می‌شود، مشروط بر آن که تمامی سطوح بالاتر عملکرد طبیعی داشته باشند.

برای عملکرد حرکتی، سطح عصبی به عنوان انتهایی ترین عضله کلیدی با حداقل $\frac{3}{5}$ قدرت عضلانی طبیعی تعریف می‌شود، مشروط بر آن که همه سطوح بالاتر عملکرد طبیعی داشته باشند.

از آنجایی که اغلب عدم تقارن یا عدم هماهنگی بین سطح حرکتی و حسی وجود دارد، سطح برای عملکردهای حرکتی و حسی و علاوه بر آن برای طرف راست و چپ بدن به طور جداگانه ارزیابی و تعیین می‌شود. برای مثال سطح C₇ حرکتی و C₆ حسی، بیماری را مشخص می‌کند که حداقل $\frac{3}{5}$ قدرت عضلانی در عضله کلیدی C₇ (عضله سه سر^۳) در هر دو طرف بدن را دارا می‌باشد و تمامی گروه‌های عضلانی سطوح بالاتر وی دارای قدرت عضلانی طبیعی هستند و عملکرد حسی وی در درماتوم C₆ و تمامی درماتوم‌های بالاتر سالم می‌باشد.

1. Deep Tendon Reflexes (DTR)

2. Neurologic level

3. Triceps

معیار اختلال^۱ ASIA

معیار اختلال ASIA آسیب‌های کامل و ناکامل را مشخص می‌کند و همان طور که در جدول ۱-۳ نشان داده شده است، آسیب‌های ناکامل را طبقه‌بندی می‌کند. یک آسیب کامل با فقدان عملکرد حرکتی و حسی در درماتوم S₄-S₅ یا فقدان حس در معاینه رکتوم مشخص می‌شود و یک آسیب ناکامل با حفظ حس در درماتوم S₄-S₅ یا حس در معاینه رکتوم مشخص می‌شود.

معیار اختلال ASIA، فرم اصلاح شده معیار قبلی، (معیار فرانکل^۲) است و تشابه و توافقی عمومی بین دو معیار وجود دارد، مانند اینکه ASIA مشابه Frankel C می‌باشد. بسیاری از افراد با ضایعه نخاعی مزمن با این اصطلاحات تخصصی قدیمی دسته‌بندی شده و دسته‌بندی ایشان، به همان صورت قبلی باقی می‌ماند.

جدول ۱-۳

معیار اختلال ASIA (منطبق بر تعاریف ASIA)

A=حرکتی کامل، حسی کامل:

هیچ عملکرد حرکتی یا حسی در سگمان‌های ساکرال S₄-S₅ حفظ نشده است.

B=حرکتی کامل، حسی ناکامل:

عملکرد حسی (و نه حرکتی) در زیر سطح عصبی وجود دارد و درماتوم S₄-S₅ را شامل می‌شود.

C=حرکتی ناکامل، حسی ناکامل:

عملکرد حرکتی زیر سطح عصبی وجود دارد و اکثر عضلات کلیدی در زیر سطح عصبی، قدرت عضلانی کمتر از ۳ دارند.

D=حرکتی ناکامل، حسی ناکامل:

عملکرد حرکتی زیر سطح عصبی حفظ شده است و حداقل نیمی از عضلات کلیدی در زیر سطح عصبی، قدرت عضلانی برابر ۳ یا بیشتر دارند.

E=طبیعی:

عملکرد حرکتی و حسی طبیعی هستند.

سندرم‌های بالینی

الگوهای مشخص نقص عصبی به همراه آسیب طناب نخاعی ناکامل تشخیص داده می‌شوند. به طور معمول مسیرهای معین به طور نسبی دچار نقص ناشی از آسیب

1. ASIA Impairment Scale
2. Frankel Scale

می‌شوند و این امر منجر به سندروم‌های قابل تشخیص می‌شود.

سندروم طناب مرکزی^۱

- با آسیب‌های سطح گردنی و اغلب در افراد مسن‌تر که از قبل تنگی کانال نخاعی گردنی داشته‌اند، روی می‌دهد.
- از صدمه preferential به راه‌های کورتیکواسپینال اندام فوکانی ناشی می‌شود.
- در اندام‌های فوکانی ضعف بیشتری نسبت به اندام‌های تحتانی وجود دارد.

سندروم براون-سکوارد^۲

- از ضایعه غیرقرینه نخاع و به طور کلامیک نیمی از مقطع عرضی^۳ آن ناشی می‌شود. هرچند در تروما، ایجاد ضایعه واقعی نیمی از مقطع عرضی نخاع (ضایعه دقیقاً شامل نیمی از مقطع عرضی نخاع باشد) ناشایع است.
- حس عمقی و عملکرد حرکتی در سمت آسیب دیده و حس درد و حرارت در طرف مقابل از بین می‌رود.

سندروم طناب قدامی^۴

- از انسداد شریان نخاعی قدامی^۵ ناشی می‌شود.
- آسیب واردہ باعث از بین رفتن مقادیر متغیری از عملکرد حرکتی و حس درد و حرارت می‌شود در حالی که حس عمقی حفظ شده است.

سندروم مخروط انتهایی (مخروط نخاعی)^۶

- در اثر آسیب به طناب نخاعی ساکرال و ریشه‌های عصبی کمری داخل کانال نخاعی ایجاد می‌شود.
- معمولاً منجر به علایم نورون محرکه تحتانی می‌شود، گرچه ممکن است گاهی رفلکس‌های ساکرال دیده شوند.

سندروم دم اسپ^۷

- آسیب به ریشه‌های عصبی لومبوساکرال داخل کانال عصبی منجر به از بین رفتن

1. Central cord syndrome
 2. Brown – Sequent syndrome
 3. Hemisection
 4. Anterior cord syndrome
 5. Anterior spinal artery
 6. Conus medullaris syndrome
 7. Cauda equina syndrome